

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 16/03/2016

Sr. Julián Domínguez

Zona situada en calle San Francisco Javier frente número 46 entre calle Ángel Quimera y la misma calle San Francisco Javier.

Esta zona de carga y descarga es bastante utilizada para este servicio, pero al mismo tiempo también es problemática, debido al mal uso de no respetarla por coches y furgonetas que aunque llevan los distintivos de vehículos comerciales no están ni cargando ni descargando sino más bien aparcadas pudiendo sobrepasar en algunos casos horas cuando creo que su límite para cargar y descargar no pueden exceder de 20 minutos y esto crea un problema a otros usuarios que necesitan cargar o descargar que al no encontrar sitio utilizan momentáneamente la zona azul los agentes cívicos dejan nota para avisar del mal uso que están haciendo pero a mi modo de entender creo que poca efectividad tiene porque saben que no es denuncia creo que la forma efectiva para dicha zona sería la actuación de la policía local sancionando dichas acciones. Otro problema añadido es que cuando se llama a la policía local a veces han tardado bastante, seguramente porque estarían atendiendo otro servicio de más urgencia, y cuando llegan no pueden sancionar porque tienen que esperar 20 minutos para poder hacerlo. Espero se pueda solucionar dicha petición.

El senyor Sanz:

“Jo el que diria primer és que és un tema que realment ens està costant, per dir-ho d'alguna forma, gestionar. Hi ha una indisciplina en l'ús de les zones de càrrega i descàrrega que, efectivament, passa. És una de les nostres preocupacions i de la Policia local, efectivament perquè, entre d'altres, aquesta tipologia d'infracció a dia d'avui és la segona tipologia d'infraccions estàtiques més denunciades per la Policia local. Per tant, demostra la preocupació, i demostra també la indisciplina, demostra les dues coses, tant la indisciplina com que la Policia local i l'Ajuntament, l'equip de govern, estem preocupats per aquesta indisciplina i, per tant, fem actuar la policia.

També és veritat que es compta amb la participació dels agents cívics que sí que van donant avís i que entenem que és una feina pedagògica en aquest sentit la dels agents cívics informant d'aquest ús incívic d'aquestes places i, per tant, amb la coordinació que tenim amb els agents cívics, el que intenta la Policia local és que quan es produeixen, com en aquest cas concret, especialment situacions molt abusives, doncs, la Policia local tendeix més a atendre aquestes situacions que no d'altres, precisament perquè té la comunicació dels vigilants que això ha estat així.

En tot cas, jo li diria que prenem nota, que en som conscients, i que això probablement és així, per tant, prenem nota i intentarem millorar la inspecció d'aquestes zones i, per tant, les sancions en conseqüència.”

Sra. Maria Jesus Sinfreu

Quins equipaments públics farà finalment l'Ajuntament d'Esplugues per a la gent al solar del carrer Pere Galvany (de Can Vidalet)? I quan acabarà l'obra?

El senyor Sanz:

“Primer dir que no podem parlar d'equipaments pròpiament, perquè és una zona verda i, per tant, el que hem de fer és zona verda. Per tant, el que li he de dir és que es tracta d'un parc públic, i com a tal, doncs, tindrà un projecte en aquest sentit. Entenem que parla del parc que està ubicat i està en obres actualment entre els carrers Pubilla Casas, Menta, Hortènsia i Pere Galvany, que té accés per altres dos carrers, i el que està previst és fer una zona de jocs infantils, dues zones de jocs per a adults i una zona central pavimentada, que diguem-ne toca als accessos i permet l'entrada i sortida d'aquella zona, que és un pati d'illa interior, una zona d'illa interior, als carrers. Això és el que està previst, però com deia, és una zona verda, no una zona d'equipaments.”

Sra. Belén Becerra

Pregunta a la alcaldessa

Soy ciudadana de Esplugues de Llobregat y vecina de la Rambla Àngel Guimerà.

Quiero exponer un problema que tenemos hace ya mucho tiempo. Y con tiempo me refiero a años.

El problema que tenemos en nuestra Rambla Àngel Gimerà a la altura más o menos del número 116 hasta el 148 en ambas direcciones tenemos unas tremendas ratas digo tremendas aunque parezca exagerado créame que no es exageración. ¡Es realidad!

Varios vecinos de la Rambla hemos apreciado como se pasean, desde la carretera, a la rambla, y viceversa y acaban descansando en los Huertos donde

se encuentran grandes plantas de Romero. Un foco de suciedad, las ratas encuentran allí su refugio. Refugio de las Ratas y foco también por nuestros queridos mosquitos que se ceban cuando empieza el buen tiempo, dejándonos las piernas, los brazos y otras parte del cuerpo con muchas picaduras y grandes escocheduras.

Pero el verdadero problema que quería exponer son las ratas.

Si ustedes pudieran hacer algo para no tenerlas como compañeras habituales.

Pues creemos que es un foco de Insalubridad y un peligro para nuestros mayores que se sientan en los bancos de la rambla. Y el peligro que puede producir para nuestros pequeños especialmente que ellos no ven el peligro y juegan cerca de los huertos o dentro de ellos, donde están las ratas acampando.

Esperando que ustedes con su buen criterio puedan haber algo sobre este problema que afecta a nuestra Rambla Àngel Guimerà que es una parte importante de nuestra Esplugues.

Esperando que mi queja no caiga en saco roto les doy mi agradecimiento por escucharme.

La senyora alcaldessa:

“Expressar, al contrari, l’agraïment nosaltres perquè ens faci arribar aquesta queixa, i dir que és cert que tenim coneixement des de fa temps, no aquí sinó malauradament a tot arreu, primer perquè vivim en una ciutat, un àrea metropolitana gran, i després perquè hem tingut unes condicions meteorològiques que no han acompanyat. Precisament quan tenim moments de pluja són les millors condicions per poder trobar-nos en una millor situació des d’aquest punt de vista, però hem tingut una tardor i hivern especialment amb un període de més de noranta dies sense cap tipus de pluja i, per tant, ens ha tocat actuar molt sovint, en aquest punt, en la seva àrea d’influència, i en altres punts de la ciutat també, no exclusivament aquí.

Dir que les actuacions són bimensuals, i que quan detectem un cert augment, com deia, per condicions meteorològiques és una de les causes, un major augment de la presència de rates, es fan actuacions de xoc amb un seguiment també oportú. Però torno a dir, són actuacions que fem de manera bimensual, aquí i a altres punts de la ciutat.

En aquests moments puntuals, amb aquest repunt, arriben a sortir, efectivament, de tota la xarxa de clavegueram, poden creuar al lateral que té la rambla, i poden anar fins aquestes jardineres que ens explica la veïna.

Pel que fa al tema dels mosquits, aquest sí que és un problema que nosaltres desconeixíem, tret també que tenim unes condicions meteorològiques que fan que trobem mosquits en algun cas a l'hivern, com ens hem trobat, però especialment a l'estiu, i aquest podria ser perquè d'aquestes jardineres es pugui produir algun tipus d'acumulació d'aigua o de rec, i això, doncs, pot afavorir també una major aparició de mosquits.

En qualsevol cas el que farem ara és tornar a donar avis a la nova empresa que tenim de desratització, i també al Servei de control de mosquits, perquè tornin a fer les actuacions pertinents, i en aquest cas, doncs, que es facin, si convingués, actuacions més sovint, a banda d'aquestes bimensuals que fem. O sigui, farem un pla de xoc de nou.”

La senyora Oró:

“Uns dies després de l'últim ple, creuant la Carretera de Cornellà, vaig veure que els semàfors eren en segons, cosa que va ser una satisfacció enorme. Ja sé que el senyor Siquier estava rere de tot això, i sincerament, considero que sobretot, per la seguretat de la gent que tenim certes dificultats, ho hem agrait molt. Tant és així que al voltant, a banda i banda de la carretera, els magnífics bancs que hi ha, que m'han servit moltes vegades perquè més de quatre bancs ja m'he de seure, amb la qual cosa sempre tinc un banc a la mà, hi havia molta gent gran que deia que no s'atreuen a passar generalment la carretera. Però gràcies a això ja s'atreuen més a creuar, tant d'una banda com de l'altra. Se n'anaven a les parades del tramvia, que ofereix unes..., bé, un impàs d'una manera o l'altra. Sincerament, crec que ha estat una bona..., sobretot en seguretat per a la gent gran i per a tots. També em serveix perquè anem comptant, comptem al revés, fem el d'això que sigui.

És veritat i entenc, quan estan parlant de coses d'incivisme, que si un no té la llei dintre, difícilment la farà..., la podrà portar a terme. Allí, a Països Catalans, quantitat de vegades han tornat a aparèixer una altra vegada les pilones aquelles a terra, i tal i qual, i últimament no sé, em recorda bastant la Via Laietana, en veure aquell carrer amb tantes pilones que no hi ha, però rar és el dia que no hi ha una pilona a terra perquè els cotxes, que sembla ser que tenen *patente de corso*, fan el que els dona la gana i el que volen. Però bé, Déu n'hi do.

Una altra qüestió, i perdoni. El 23 de gener, la plataforma d'Amics en Defensa de Collserola van fer una trobada, i evidentment hi vaig anar. Què vol que li digui? És la meva passió. I allí ens van dir com estava tota la qüestió aquella. Van trucar, van dir que havien demanat que es presentés algun dels nou ajuntaments, només va aparèixer un representant de Barcelona, una noia molt bona i molt bé, bé, almenys vaig connectar amb ella, i després una altra que no sé si és de Rubí o què, un noi jove també que era «de los nuevos ayuntamientos», que diuen, tal i qual, i bé.

Una cosa que em va cridar l'atenció d'aquesta noia de Barcelona, fent que Collserola entri a Barcelona o a les ciutats del voltant, perquè malauradament està entre tres ciutats dintre de Collserola. Evidentment, l'espai de transició entre el que és, diguéssim, l'espai de ciutat a Collserola, està minvant constantment. En aquell moment estava present i van aparèixer totes les coses, perquè hi va haver molta gent allí parlant i molt bé, eh? Fins i tot un delegat de la Generalitat, també molt jove, al final va venir allí preguntant pel Pla Caufec i tal, que era el moment aquell en què encara els nens estaven pendents d'un judici. Bé, se li va informar de la manera que en aquell moment sabíem i coneixíem per les dues persones que estàvem d'aquí, d'Esplugues.

És per una qüestió: jo, en un moment determinat, em va donar la impressió que a l'espai aquell es vol fer com el Central Park de Nueva York, i jo dic que tenim una magnífica diagonal, que començant des del principi fins el final podem fer el Central Park que ens interessi, però absolutament, no? A veure què passa amb tot això. No crec que sigui oportú, perquè es van dir els usos i abusos que s'estan fent actualment allà dintre de Collserola, es fan curses nocturnes, amb la qual cosa tot l'hàbitat que és nocturn ho deu agrair molt, «esta noche fiesta, chicos», ja està, i més històries. S'està fent, diuen, una canalització de gas. No sé si en un parc natural pot estar, però bé, és així i és així. I més històries múltiples i variades.

Hi ha una col·lisió d'interessos constant i contínua allí, i allí es van posar de manifest, per exemple els caçadors. A la gent que porta els gossos hi havia un que sabia molt de moltes coses però als gossos els tenia una mania mortal, i bé, *vamos por ahí*. La convivència és molt difícil, i tenint com tenim l'entorn aquest, sincerament, preferiria que tinguéssim una mica d'atenció. Sí que a Esplugues aquesta vegada li toca presidir, no?, la d'això, i en la mida que puguem tinguem en compte que a Esplugues sobretot hi ha molta ramificació del que és Collserola, no? Hi ha molts trossos que serien Collserola, i jo, la veritat, és que només tinc aquesta casa, no puc anar-me a un altre lloc, i és el planeta que tenim. Si us plau, una mica d'atenció a totes aquelles coses que són força interessants. Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“Gràcies, senyora Oró. I simplement per aclarir, la presidenta del consorci és l’alcaldessa de Barcelona, la senyora Colau. De fet, d’aquí a dos anys en principi hi haurà un canvi, serà la presidenta de la Diputació, i jo l’únic que sóc molt modestament és la vicepresidenta executiva del consorci, eh?, no hi ha més. Però, ja dic, la presidenta és la senyora Colau.

El senyor Sanz:

“Agrair-li també que reconegui la utilitat dels semàfors amb el comptador, perquè, efectivament, la voluntat de l’Ajuntament, del regidor de Mobilitat, era posar-los especialment per un tema de seguretat, i entenem que ja estan donant el resultat que es desitjava.

I res. Jo simplement lamentar que aquesta reunió d’amics, com deia vostè, de Collserola, que deia que no havia acudit ningú de l’Ajuntament, jo no tinc constància com a mínim d’invitació tampoc. Ja no d’invitació, sinó que es fes aquesta trobada, que si no també podíem haver estat.

I per últim, simplement recordar, perquè jo crec que és convenient, que el Pla Caufec o Porta Barcelona no toca el Parc Natural de Collserola. Ni la zona de transició tampoc. No el toca, ja està, no hi ha més.”

La senyora López:

“Tengo una cuestión pero necesito un poquito de tiempo, pero tampoco tanto, ¿eh? Lo primero que tengo que decir es que aunque yo lo que voy a hablar es de la piscina de La Plana, yo no he venido con ellos..., o sea, es que me he juntado con ellos, pero yo voy a hablar de mi problema, del mío.

El mío es que yo llevo cinco años en la piscina –cinco años– por prescripción médica, porque tengo una enfermedad para la que me dijeron que tenía que ir. Quiero decir que no voy por gusto. Bien. Yo, mientras era activa, yo pagaba mi cuota normal, la que todo el mundo. Luego, cuando cumplí los 65, que hoy tengo 67, ellos mismos me dieron la baja a lo de los pensionistas, para que nos entendamos. Yo voy a hablar a mi manera. Entonces, ellos mismos me lo pasaron.

Ahora bien, ahora después de casi dos años, o dos años, me entero por unas personas que hay ahí hablando de que resulta que si tú tienes la tarjeta rosa metropolitana, que me la dieron aquí a los 62 años, te bajan a las 19,50 eso..., sí, sí,

no me equivoco, 59,50... Vale. Hasta enero se pagaba..., mejor dicho, hasta diciembre se pagaba 18, pero ahora son 19,50. En mi caso, yo pagaba 24 y ahora me han subido a 28, por lo tanto, estoy muy cabreada porque me han subido, según mi marido, que sabe de cuentas, que yo no lo sé, un 20 por ciento –un 20 por ciento. Y ahora yo con esto le contesto al señor del PP, que no es un 16, que es un 20 por ciento el que me han subido a mí. Bien.

Entonces, yo me fui a los señores aquellos, a aquella señora yo le pregunté y me dijo: «¿Tú tienes tarjeta rosa?» Y le digo: «Yo sí.» Porque es que pasa una cosa: yo no voy por el mundo «chichorreando», ¿me entiendes?, y no se entera una de las cosas. Entonces fui, le dije que me bajarán eso, y entonces me pusieron una pega: que a partir de septiembre, de este septiembre último, habían cambiado las normas, y ya no era solamente con la tarjeta rosa, tenía que llevar un informe médico conforme tú tienes una minusvalía, y no sé qué. Y mira por donde le contesté: «Pues mire usted por dónde, la tengo, un 44 por ciento.» Tengo el papel, un 44 por ciento, por la enfermedad que tengo, que no tengo por qué decir qué enfermedad es, ¿vale? Bueno, pues arreglo mi papel, se lo llevo, y entonces me dicen que tampoco, que me tiran para atrás. Entonces le digo: «Y ahora por qué? ¿No me ves que tengo este problema?» Y me dice: «No, pero entonces, a partir de septiembre», además me lo enseñó –me lo enseñó la chica– «aquí se reunieron y decidieron que a partir de ahora la tarjeta, una que le llaman gratuita, que no se paga.» Y yo claro, en ese caso no tengo la gratuita, tengo la rosa. Vale.

Hablé con un tal señor que se llama Juan de Dios, de Deportes, y me dijo que fuera a la rambla a pedir, porque si yo tenía «disminuida», eso que le llaman, que fuera a pedir la eso... Pero...”

La senyora alcaldessa:

“Señora López, es que le voy a ahorrar toda la explicación.”

La senyora López:

“Perdone, pero es que ahora voy a pegar con otra piedra, que es la que habéis puesto ustedes. Ahora voy por ustedes. Sí, porque ahora resulta que la tarjeta esa gratis no me la dan porque yo tengo una pensión más alta de la tabla que hay. Y perdone que le diga, la tabla, si yo tuviera que cobrar eso que dice la tabla, estaba en la Cruz Roja pidiendo de comer, no una tarjeta para bañarme, ¿me entiende? Eso por ahí.

Pero, perdone, es que yo no tengo que pedir perdón por tener una pensión, se lo digo de verdad. Porque yo he sido una trabajadora desde que tenía, si no me equivoco, trece años. He estado trabajando, me he jubilado con 65 años, con una enfermedad muy fuerte, y además con 37 años de cotización, por lo tanto, no me vengáis con el cuento, porque al final voy a tener que pedir perdón por haber trabajado. Porque si no hubiera trabajado no tendría esa pensión que tengo, ¿me entiende? O sea, eso.

Es que mire usted, me dice: «Es que esta señora no tiene pensión.» Claro, porque como no ha trabajado. Y yo le digo: «Muy bien, pero yo he sido una trabajadora porque creía muy conveniente que yo tenía que trabajar.» Porque en mi casa hacía falta y además porque entiendo, y además perdone que le diga, usted, la señora Pilar, en el 8 de marzo últimamente la estuve escuchando por la radio y dijo que las mujeres teníamos que trabajar, que era lo que nos daba eso, así que... Sí, sí, todo eso, porque esto todo viene al dedo.

Bueno, en definitiva, yo he venido aquí para que conste que tengo cartas por todos sitios ya, para que me rebajen a mí los 8 euros esos que cobro..., mejor dicho, que pago, de más que muchas señoras que hay allí. Y de señores no puedo hablar porque como no entro en el vestuario, no lo puedo saber.”

La senyora alcaldessa:

“Señora López, creo que nos ha quedado... O sea, usted lo que nos transmite es lo de la tarjeta rosa, que ahora lo explicamos, lo de las personas con discapacidad, que también lo explicaremos, y además que usted, por tener una pensión de una cuantía, ahora parece ser que no tiene derecho. Entonces, si le parece, porque lo ha transmitido muy bien, si nos va a añadir una información desconocida de lo que le acabo de resumir...”

La senyora López:

“Lo que quiero es que me bajen eso, porque encima me siento discriminada dos veces: una porque... AH, y un momentito, que le voy a contestar a este señor.”

La senyora alcaldessa:

“Señora... Es que tenía dos minutos y lleva cinco. Yo no tengo problema...”

La senyora López:

“Con toda coherencia de que no todos los habitantes de Esplugues tienen que pagar una...¿cómo ha dicho?, eso que... (Veus de fons.) Sí, vale. Pues ahora yo te voy a decir otra cosa: yo no tengo por qué pagar que hayan hecho dos pádel, que yo al pádel no he jugado nunca ni pienso jugar, ¿vale?, entonces, yo no lo tengo que pagar, por lo tanto cada uno teníamos que pagar...”

La senyora alcaldessa:

“Muy bien.”

La senyora López:

“Me parece muy bien, muchas gracias, porque yo es la primera vez que vengo aquí y no sé cómo me he expresado, pero bueno, como he podido. Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Se lo agradecemos mucho. Está invitada a venir cuantas veces le vaya a usted bien, porque nos va muy bien todo lo que nos dice.”

El señor Sanz:

“A ver, lo que le corresponde, le corresponde. Si, efectivamente, usted tiene carnet rosa, o tiene esa discapacidad, y acredita que tiene el carnet rosa o que tiene la discapacidad, y digo «o», no, «y», es decir, una cosa o la otra, pues a usted le corresponde ese precio. Por tanto, si tiene el carnet rosa o tiene esa discapacidad y está acreditada, le corresponde ese precio. En ese sentido, si tiene las dos cosas pues mire, mejor aún. (Veus de fons.) No hace falta, no hace falta. No, yo le digo que le corresponde eso...”

(Veus de fons.)

“Ah, exacto, ¿qué hace usted a partir de ahora? A partir de ahora, lo comentaba con la concejal de Deportes, y ella se preocupará de su caso específicamente, preguntará cómo está la situación y se pondrá en contacto. Lo que sí que le pediría es que ahora pueda hablar un momento con ella para facilitarle un teléfono o alguna forma de contacto, para que ella se ponga en contacto. La señora Montse Zamora, que está aquí al lado, ahora puede hablar con usted y le toma los datos.”

El senyor Asensio:

“Hola, buenas tardes. Mejor dicho, buenas noches. Desde la Coordinadora Moviments d’Esquerres queremos preguntar al gobierno municipal y a todos los demás partidos políticos de este consistorio sobre el uso del local municipal de la calle Verge de la Mercè, número 65, y en referencia al proyecto presentado al equipo municipal del gobierno por parte del grupo de jóvenes de la Parroquia de Santa Gemma y Sant Antoni, presentado allá por el año 2014.

Creemos muy importante para la ciudad, y en especial para el barrio de Can Vidalet, donde este colectivo realiza sus actividades, el proyecto presentado, un proyecto gestionado, pluridisciplinar, con actividades diversas que pasan desde clases de refuerzo, cinefórum, teatro, club de escalada, punto de encuentro de la juventud del barrio, y otras actividades que poco a poco irían desarrollando, y que pasan por la utilización del local o parte de él para este proyecto.

También es bien cierto que el equipo municipal del gobierno en su tiempo les ofreció utilizar el espacio Remolí para realizar su proyecto, a lo cual el colectivo no ha cerrado las puertas a su uso en ocasiones puntuales, pero no consideran este espacio en sí como una opción a su proyecto. Creemos que es un proyecto digno y necesario para el barrio de Can Vidalet, un proyecto que desvincula la juventud de la calle y sus peligros, orientándolos hacia unas actividades provechosas, que en un futuro les puedan servir en etapas posteriores de su vida.

Actualmente sabemos que el local sirve de almacén municipal y como almacén para un club de motoristas. Creemos que haciendo un esfuerzo, Can Vidalet podría contar en un futuro con un espacio polivalente para uno de los barrios más poblados de la ciudad.

Y por último, y finalizando, recordarles que en su tiempo estaba planificado dentro del desarrollo del Plan Caufec, en los terrenos colindantes a la estación de Ca n’Oliveres del Tram, un centro cívico, y que hoy en día desde la Unión d’Esquerres, creemos necesario más que nunca su construcción. Gracias y buenas noches.”

El senyor Sanz:

“Per descomptat, som coneixedors del projecte que presentava el grup de joves Sant Antoni i Santa Gemma respecte a la utilització d’aquell local. Diríem que a més a nosaltres com a equip de govern ens va semblar interessant el projecte, és a dir, no

diem que el projecte no sigui interessant i que els objectius que persegueix siguin bons, eh?, no qüestionem això, més aviat al contrari, fins i tot diria que em sembla un projecte interessant.

Ara bé, la ubicació específica que proposen per tirar-ho endavant té uns problemes, que actualment no es pot fer servir, l'estem fent servir de magatzem perquè no es pot fer servir per a cap altra cosa a la pràctica. I és veritat que tenim un pressupost sobre la rehabilitació, que ascendeix tant aquest preu perquè, clar, quan un el que pretén és que el local sigui dedicat a tenir infants, joves, i fer una determinada activitat, doncs, clar, l'adequació del local ha de comptar amb les garanties i seguretat adequades perquè així sigui. I és un local que en ser més aviat un soterrani, doncs, tenim una sèrie de dificultats, que per garantir aquest ús en les condicions adequades requereix d'una forta inversió. Nosaltres el que hem dit és que ara per ara, en tot cas, no ho podem assumir.

Se li han ofert espais alternatius, perquè, com dic, l'Ajuntament, la regidora de Joventut ha valorat que el projecte és interessant. Se'ls han ofert espais alternatius per poder-lo tirar endavant, espais alternatius que sota el projecte a nosaltres ens semblava que perfectament podien complir amb les necessitats del projecte. Els van rebutjar... (*Veu de fons.*) Sí, el Remolí es va oferir com a espai, els van rebutjar i, per tant, el projecte no ha tirat endavant.

Ara bé, també li afegim una altra, i això també li vam comunicar al grup de joves Sant Antoni i Santa Gemma: que el seu projecte ens semblava interessant no vol dir que si un dia tenim recursos per rehabilitat aquell espai, aquell espai sigui destinat a això directament el següent dia. En tot cas, caldrà analitzar quines són les necessitats del barri, i aquest pot ser un projecte, i poden haver-hi altres projectes que presentin altres associacions, o projectes propis de l'Ajuntament i que digui: escolta, ens interessa dedicar-lo a això. I en base a això s'haurà de decidir, sense descartar aquest que, com deia, ens pot semblar interessant.

També val a dir que aquest és un projecte que van presentar a la recent edició del pressupost participatiu, i que no va ser recolzat. Per tant, aquí l'interès de la ciutadania sobre el projecte, en aquest cas tampoc va ser el que va rebre més suports, que no vol dir que no en tingués cap, eh? Dic que no va rebre més suports perquè no va avançar en aquest sentit.

I per últim, només aclarir-li que vostè feia referència al compromís de fer un centre cívic al voltant de Ca n'Oliveres, a terrenys del Pla Porta Barcelona. Del que jo tinc constància és que hi ha uns terrenys d'equipament, però no està definida en cap cas la seva destinació i, que jo sàpiga, mai s'ha dit que allò seria un centre cívic. Que hi

ha un equipament, sí, que són espais d'equipaments, però la destinació, si ha de ser un equipament esportiu o ha de ser un equipament d'aquest tipus no s'ha dit mai, que jo sàpiga. No està definida com a mínim en el planejament. Està definit que són equipaments, això és veritat, és així.”

El senyor Elegido:

“Bien, gracias, buenas noches. Yo eran tres cosas, o sea, un minuto para cada cosa, un minuto y medio. Antes de empezar, ¿el de Deportes quién es, el concejal de Deportes aquí, ahora?”

La senyora alcaldessa:

“És que no és el moment de preguntar qui és... Ara ho contestarem. Ara ho contestarem, de veritat.”

El senyor Elegido:

“Val. La primera cosa, seré breu, era el tema de la mobilitat, aquella jornada que vau fer a l'espai aquell en què ens vam trobar, se'n recorda?, el senyor Sanz i el senyor Santi Siquier. Parlàvem molt d'aprofitar la bicicleta, de promoure l'ús de la bicicleta i demés, i bé, jo els vaig recordar una de les coses que els vaig suggerir. Si se'n recorda el senyor regidor de Mobilitat, era promoure o organitzar una gimcana en bicicleta –si se'n recorden– amb uns controls, avituallaments, etcètera, de manera que l'alcaldeessa lliurés un diploma, un trofeu, etcètera, als participants i demés.

Això és una cosa que jo vaig recordar allà, que li vaig proposar en el seu moment a la regidora d'Esports, se'n recorda la Montse Zamora, si de cas ella ho podrà explicar millor... (*Veus de fons.*) Per això seria molt convenient que jo pogués explicar el tema del recorregut, perquè el Santi Siquier prengui coneixement del que implica, o en tot cas el regidor d'Esports sàpiga la manera d'organitzar una gimcana en bicicleta, val? La primera cosa. La segona qüestió... És molt important això que els he dit, més que res perquè es va fer molta propaganda de la bicicleta, però no veig coses..., fets reals.

La segona qüestió que li volia dir era sobre aquesta moció que avui acaba de presentar Esquerra Republicana, d'això de la unificació del tramvia i tot això. Bé, sí, hi puc estar d'acord, òbviament estic d'acord amb aquest aspecte concret, però ja vaig explicar alguna a alguna persona, algun regidor, que hauria de presentar un

recurs perquè, és clar, amb aquest contingut demaneu l'execució del traçat de la línia 3 fins a Sant Feliu, oi que sí? Oi que parlem de...? A veure, el contingut el conec. (*Veure de fons.*) Bé, si vols ja m'ho torno a mirar però m'ho vaig llegir i al preàmbul ho diu.

Val, en tot cas, en el seu moment jo amb el senyor portaveu socialista i amb el Santi Siquier vam parlar que aquest traçat fins a Sant Feliu ha d'anar paral·lel al tramvia i demés, era inviable, era inviable perquè no es pot fer una línia de metro paral·lela al tramvia, després cap al Broggi, per tant, deia, el tramvia per l'Avinguda Barcelona, i després, paral·lel a la RENFE, entre Sant Joan Despí i Sant Feliu. Bé, això ho vam parlar amb altres regidors de l'oposició, i més o menys ho van comprendre, no?, i el propi Eduard Sanz també ho va entendre. Per això.

Després, també hauré de demanar a l'ajuntament el pressupost d'aquesta línia, d'aquesta línia de metro fins a Sant Feliu, aquest projecte.

Després, una altra cosa sobre un projecte nou que també recull el Pla de mobilitat, que quan ho tingui aprovat, senyora alcaldessa òbviament, quan estigui aprovat el Pla de mobilitat hauré de fer un altre recurs, també li ho avanço: la línia ferroviària Castelldefels-Cornellà-Zona Universitària, val? Les al·legacions, pel la qual cosa jo intentava concertar una reunió amb vostè, vostè ja ho sap, era perquè jo en el seu moment, jo li volia fer entendre això que em va dir el senyor portaveu socialista, que ell va entendre l'acord, que estava d'acord amb això, amb anar cap a continuar la línia 3 cap a Sant Boi i Castelldefels, que malgrat que ell ara digui que no, que no m'ho va dir, *no vamos a jugar al corre que te pillo*, ell sap perfectament el que vam parlar al despatx.

Les al·legacions d'aquesta línia ferroviària és, primer, el *coste* econòmic molt superior d'aquesta línia de RENFE respecte a la línia 3 del metro, perquè el cost és molt més gran, etcètera. Després, també la distància mínima entre estacions de RENFE és de tres quilòmetres. Això suposo que ja ho entén després també. I després també, senyor portaveu socialista, aquest traçat de línia ferroviària, tal com està contemplat el PDI, com vostès diuen al Pla de mobilitat, discorre sota el tramvia, el Trambaix. Sí senyora –sí senyora. Va sota el tramvia. Però a mi m'agradaria que algú m'expliqués, algun regidor m'expliqués de qui ha sortit aquesta idea de fer una línia de RENFE, ja no li dic del metro, de RENFE, que és encara molt més «xungo», perquè tothom entengui en pla col·loquial del que estem parlant, fer una línia de RENFE sota el tramvia. Això és una cosa òbviament... Òbviament faré el recurs perquè l'ajuntament a mi em lliuri el pressupost d'aquesta línia, i òbviament, senyor regidor portaveu socialista, jo abans m'he assessorat de tot això, si l'ajuntament...

Pensi que jo vaig sol·licitar, vaig parlar em sembla que va ser amb l'arquitecte o l'enginyer, em sembla que li han traslladat al regidor d'Urbanisme, oi que sí li ho han traslladat?..."

La senyora alcaldessa:

"Senyor Elegido, també porta, ni un minut, ni dos, ni tres."

El senyor Elegido:

"No, ja acabo no. Ha d'acabar en deu segons."

El senyor Elegido:

"Ja. No, la qüestió és que li correspondrà a l'ajuntament lliurar-me el pressupost."

La senyora alcaldessa:

"No. Ha d'afegir alguna cosa nova o...?"

El senyor Elegido:

"Sí, sí, una cosa més, molt breu."

La senyora alcaldessa:

"Una cosa més, de veritat, deu segons, té deu segons."

El senyor Elegido:

"Sí, li prometo que no serà més d'un minut."

La senyora alcaldessa:

"No perdi els deu segons en promeses."

El senyor Elegido:

"Li vaig enviar un vídeo amb el senyor Santi Siquier i amb un altre regidor de l'oposició del goril·la Coco, d'un missatge que li vol transmetre a l'home. Això és un missatge per al senyor regidor de Medi Ambient, el senyor portaveu socialista, on aquell goril·la ens demana l'ajut, demana ajuda a la Tierra. Ja sé que és molt graciós, després t'ensenyo el vídeo, val? Això fa referència... Ara li ensenyaré el vídeo, ara li ho ensenyo. Això és perquè prenguin coneixement d'aquest afany

urbanístic i del que no s'ha de fer en temes com el Pla Caufec, sap?, això és el que pensa el mono, el goril·la Coco. Jo em pregunto en què estaria pensant el goril·la Coco quan veu allò.”

La senyora alcaldessa:

“Bé, un vídeo que ens recomana...”

El senyor Elegido:

“Sí que m'agradaria que el senyor portaveu socialista una mica...”

El senyor Sanz:

“Al senyor Jordi Elegido li contestarà el senyor Santi Siquier, i jo si queda alguna cosa m'hi afegiré.”

El senyor Siquier:

“Bé, breu, i si no ho complementarem. Bona tarda, senyor Elegido. En primer lloc, agrair-li sincerament totes les aportacions que fins ara ha fet al Pla de mobilitat, des del primer dia, és molt d'agrair la seva proactivitat, i estem molt satisfets de totes les seves aportacions, i la seva aportació en directe a les sessions que hem fet en públic del procés participatiu, i després d'aquest agraïment anem a fer un repàs ràpid de les tres qüestions.

De seguida que vam sortir d'aquella jornada on vostè va ser present i va fer aquella aportació, jo em vaig posar d'acord també amb la regidora d'Esports per comentar-li aquest fet, que el tenen en agenda, tot i que heu de conèixer que fem dues activitats molt semblants anualment, que estan programes i que les desenvolupem. Una és una passejada en família en bicicleta per tot Esplugues, que s'acaba a la Pista Roja amb una festa de conscienciació del trànsit, de la viabilitat, de la conducció i del respecte pels altres, o l'altra és una festa de la bicicleta que és comarcal, que passem per tots els municipis... (*Veü de fons*) No, però hi participem, perquè nosaltres, com a autoritats, també hi anem amb gent d'Esplugues amb qui quedem al parc comarcal, també en pla familiar i que passa per tots els municipis. Només perquè tingui coneixement que existeixen aquestes activitats.

Pel que fa a la bicicleta, bé, hi ha aquest altre tema que en tot cas, si la senyora regidora després vol fer algun afegit ja el farà, però que en principi que sapiguen que ens vam quedar amb aquesta idea, en principi...

(Veu de fons.)

Val, aleshores, la següent qüestió, i aquesta és genèrica, és dir-vos que en aquests moments estem..., us explico on estem, en quina fase estem del procés participatiu, eh? L'hem tancat, hem analitzat les propostes que ens ha fet vostè i les que ens ha fet tota la resta d'agents tractors i promotors generadors de mobilitat en principi, i ara estem pendents de l'aprovació inicial, que és preceptiu, és un fet preceptiu d'aquest pla, per poder continuar després demanant informes preceptius mediambientals a la Generalitat i a l'àrea. Un cop estigui fet això, que serà bastant properament, és quan vostè tindrà oportunitat de presentar tots els recursos que estimi oportuns, de manera procedent... *(veu de fons)*... que és com es fa..."

La senyora alcaldessa:

"Senyor Elegido, de veritat, no és un debat. Preguntem, contestem, i en acabar ens quedem el temps que necessitin, però hem d'acabar això."

El senyor Sanz:

"... si vostè interpreta que no s'ha atès prou o no les seves propostes. Que estan força recollides, eh? I fins aquí volia arribar, perquè després d'aquest fet em sembla que són tres mesos o dos mesos d'exposició pública perquè pugui fer aquesta feina, mentre es consoliden aquests informes mediambientals que ens donaran el posterior pas i darrer a l'aprovació definitiva per poc que puguem. Estem en aquest punt."

La senyora alcaldessa:

"No hi ha incisos."

El senyor Sanz:

"No, no hi ha més preguntes."

La senyora alcaldessa:

"Tenim alguna resposta més pendent per al senyor Elegido? En principi hem contestat. Ens queda alguna cosa més?"

El senyor Sanz:

“No, jo en tot cas, sobre el que deia, afegir que tal i com li comentava el regidor, pel que fa a la bicicleta també teníem el dia de la Festa de la Roda, també es fa amb bicicleta, que ja té aquest objectiu.

Sobre la idea de RENFE de fer aquest projecte, és un projecte desenvolupat i proposat també pel Ministeri de Foment i per RENFE. I sobre el vídeo del goril·la, jo no he rebut el vídeo i jo no li puc dir gaire cosa més.”

La senyora alcaldessa:

“El que pensava dir, d'una banda, primer al senyor Elegido, és que quan em demani una reunió per a temes de mobilitat, jo el que faré serà derivar al regidor de Mobilitat, i si me la demanés per un tema de Medi Ambient el derivaria...”

(Veu de fons.)

Sí, efectivament, ja li ho dic jo. Sap què passa? Miri, a casa meva cada dia parem taula un diferent, i aquí també ens repartim la feina. És a dir, parem taula perquè ens repartim la feina, i aquí ens repartim la feina... Senyor Elegido, per tant, si em demana per un tema de salut, doncs, serà la senyora Forgas, i si és un tema de mobilitat, com pot entendre..., perquè per això hem delegat una sèrie de temes que són els que porten el dia a dia i la quotidianitat d'aquestes coses. I el més normal... És que si no jo no podria. Aquí som un equip i ens repartim la feina. Jo porto els serveis econòmics, porto una sèrie de competències. De les que estan delegades, jo sempre derivaré en general a les persones. Si no hi està d'acord, ho comentem quan acabi el ple.”

El senyor Serrano:

“Hola. Yo voy a ser bastante breve. Yo os tengo que felicitar de alguna manera sobre la rehabilitación. Hemos tenido contactos de las dos comisiones, con la señora Pilar Díaz, con usted precisamente algunos que están en esta sala participaron en eso, y la verdad es que me dijeron que había buena sintonía, que no siempre eso se consigue, por lo que sea. En cuanto al Ayuntamiento de l'Hospitalet, la señora Núria Marín también. Entonces, bueno, ya llevamos mucho ganado con esto. Ella está en el *consell de salut*, y parece ser que hablaba, con todos los respetos, con un poco de más propiedad, eh? Ella dice: «Bueno, sí, es que yo estoy en eso y tal.» Y yo, a

la comisi3n esa dije: «Bueno, la alcaldesa de Esplugues de Llobregat tambi3n est1 en esa sintonía.»

Conclusiones: que el tema de la rehabilitaci3n sería conveniente que este ayuntamiento, en la medida que pueda, ya sé que no son competencias vuestras y tal, pero en la medida en que se pueda y el ayuntamiento, el otro, coño, que eso se mantenga. Primero, porque aquello est1 dotado de todo lo que se necesita. Aquello no es ning3n motivo, ninguno en absoluto, que justifique que eso se cierre. Sí hay uno, que son los recortes en sanidad, y eso no lo compartimos, eh? Aquello tiene lista de espera, est1 continuamente funcionando, est1 bien, y entonces yo siempre digo las mismas tonterías, con todos los respetos: «puñeto», si lo que va mal no se arregla, al menos lo que vaya bien que no se desarregle, que se mantenga, eh?

Yo personalmente, y en nombre de este pequeño grupo que estamos ahía, le agradezco que haga todo lo posible para que aquello se quede. Y para eso el día 7 de abril se hace una asamblea, donde todos los que estamos aquía podemos ir, asamblea abierta que digamos, pero siempre en sintonía de que aquello se quede, por el bien de todos. Lo que es bueno para todos no es malo para nadie. Buenas noches.”

El senyor Sanz:

“Entenc que ha fet una reflexi3n en un sentit, i agafem nota de l’assemblea del dia 7 d’abril sobre aquesta qüesti3n.”

La senyora alcaldessa:

“És molt important el que ens comentava. Dir-li que ja quan va sorgir la preocupaci3n ens van telefonar, després hem tingut tambi3n trobades personals amb l’alcaldessa de l’Hospitalet, i per tant, a partir d’aquesta reuni3n el que va quedar molt clar és que en principi no només ens coordinaríem Ajuntament d’Esplugues amb Ajuntament de L’Hospitalet, sin3n especialment aquests col·lectius, o aquestes plataformes ara mateix que hi ha, tant la d’Esplugues com amb L’Hospitalet s’havien de posar en comú, havien de fer una reuni3n. Finalment jo crec que els objectius estan molt clars i molt ben definits, doncs, es tracta que tant l’Administraci3n local, que és la més propera, amb la ciutadania anem de la mà.”